

→ chúng tôi thấy việc UBND xã “dùn nợ” và Đảng ủy xã kỷ luật ông Chử có nhiều điểm mâu thuẫn và hết sức “buồn cười”. Điều đầu tiên có thể nhận thấy là chính UBND Huyện ủy tự mâu thuẫn với chính mình vì một mặt xác nhận xã đứng ra làm thủ tục để tiến hành xây dựng ngôi đền, xã thành lập các ban quản lý và việc xây dựng là thể theo nguyện vọng của nhân dân địa phương. Nhưng, UBND huyện ủy lại kết luận là do dòng họ Nguyễn Huy xây dựng và “chưa được cấp có thẩm quyền cho phép”? Một điều mâu thuẫn nữa là UBND Huyện ủy cho rằng việc xây dựng đền và kinh phí là do dòng họ Nguyễn Huy mà trực tiếp là ông Chử và ông An tự lo thì sao Đảng ủy xã lại quy tội cho ông Chử không báo cáo về xã dự toán thiết kế, không hợp đồng thi công, không thành lập ban giám sát, vay lãi cao không báo cáo xin phép? Nếu xã đổ hết cho dòng họ Nguyễn Huy và hai ông Chử, An phải lo kinh phí xây dựng thì sao lại bảo ông Chử vi phạm nguyên tắc tài chính và xã lại lập những 9 sổ công đức, Bảo tàng Hải Hưng lập 3 sổ công đức để đi quyền góp tiền và số tiền này cán bộ xã chia chác, chỉ sai mục đích? Dư luận đặt câu hỏi liệu cán bộ xã Phú Điền có phải là “vừa ăn ... vừa la làng” hay không?

Tiếp chúng tôi tại UBND xã, ông Nguyễn Quang Trung, Bí thư đảng ủy xã (lúc xây dựng đền là chủ tịch UBND xã) một mực khẳng định: “Việc xây dựng đền là do ý nguyện của dòng họ Nguyễn Huy; việc xây dựng đền cũng do dòng họ đảm nhận và hiện nay đền là thuộc sở hữu của dòng họ Nguyễn Huy”. Nhưng khi được hỏi về hướng giải quyết việc này thì ông Trung lại 2 lần cho biết: “Chúng tôi đang có kế hoạch chuyển đền thành nhà văn hóa thôn” (!?) (đền là của dòng họ thì sao xã lại có quyền chuyển thành nhà văn hóa thôn?). Chính hôm khánh thành đền (16-1-1997) ông Hoàng Văn Dề, Bí thư đảng ủy xã lúc đó đã lên đọc diễn văn, trong đó có hứa là: “Đảng ủy, UBND xã có trách nhiệm giữ gìn bảo vệ di tích”.

Theo nhiều người dân địa phương thì chuyện ông Chử phải nai lưng làm để trả nợ (thay cho UBND xã) có nguyên nhân là: Khi chủ trương trùng tu, xây dựng đền Lý Trung, UBND xã Phú Điền hy vọng đền sẽ được Nhà nước công nhận là di tích lịch sử cấp Quốc gia hoặc ít nhất cũng cấp tỉnh và sẽ được Nhà nước cấp ngân sách. Nhưng khi xây xong một thời gian thấy di tích không được xếp hạng nào và tiền quyền góp đã bị các cán bộ làm “thất thoát” thì UBND xã lại đổ cho dòng họ Nguyễn Huy xây dựng đền và dồn khoản nợ cho ông Chử phải gánh chịu...

Ông Chử liệu có bị kỷ luật Đảng oan? Số tiền nợ 31.942.000đ từ việc xây đền theo chủ trương của xã và các khoản tiền chi sai mục đích... ai phải chịu trách nhiệm? Câu hỏi này xin gửi về huyện Nam Sách, (Hải Dương). ■

**Những khoản tiền không có hóa đơn chứng từ UBND xã đứng ra kêu gọi bà con khắp nơi quyền góp nhưng được chi tiêu sai mục đích như sau: ba suất vé đi Nam 948.000 đồng (ngày 28-8-1997); đi miền Nam 948.000 đồng (ngày 12-9-1997); sang Bảo tàng lấy số 400.000 đồng (ngày 10-10-1997) lễ hội ngoại giao 350.000đ (ngày 15-10-1997); chi quà tết 760.000 đồng (ngày 25-12-1997); chi vì bị chó cắn 600.000 đồng (tháng 12-1998); tiền quà 150.000 đồng; tiền ăn đường 100.000 đồng...**

**Vấn đề**  
**BẠN QUAN TÂM**

**Sau hơn một tháng làm việc tích cực với nhiều đổi mới, kỳ họp thứ tám Quốc hội khoá XI đã thông qua 15 đạo luật, trong đó có 5 đạo luật lần đầu tiên được xem xét và thông qua ngay trong một phiên họp này. Đáng chú ý trong 15 đạo luật mới có ba đạo luật được coi là vũ khí sắc bén chống tham nhũng, lãng phí đang diễn ra gay gắt hiện nay, đó là Luật Phòng chống tham nhũng, Luật Thực hành tiết kiệm, chống lãng phí và Luật Đầu thầu.**

**Chống tham nhũng - Thủ tướng là Tổng tư lệnh**

Luật Phòng chống tham nhũng được thông qua với sự đồng thuận cao của các đại biểu Quốc hội. Theo đó, đối tượng kê khai tài sản bao gồm cán bộ từ cấp Phó Trưởng phòng của UBND huyện, quận, thị xã, thành phố thuộc tỉnh trở lên; một số cán bộ, công chức tại xã, phường; người làm công tác quản lý ngân sách, tài sản của Nhà nước, hoặc trực tiếp tiếp xúc và giải quyết công việc của cơ quan, tổ chức, đơn vị, cá nhân; người ứng cử đại biểu Quốc hội, đại biểu Hội đồng nhân dân. Người có nghĩa vụ kê khai tài sản phải kê khai tài sản, mọi biến động về tài sản thuộc sở hữu của mình, của vợ và con chưa thành niên. Chính phủ sẽ quy định cụ thể về vấn đề này.

Tài sản phải kê khai được quy định rõ trong luật là kim khí quý, đá quý, tiền, giấy tờ có giá và các loại tài sản khác mà giá trị mỗi loại từ năm mươi triệu đồng trở lên.

Về các hành vi tham nhũng, không phải mọi hành vi tham nhũng đều bị xử lý về hình sự mà chỉ những hành vi hội đủ yếu tố cấu thành tội phạm quy định trong BLHS thì mới là tội phạm, còn

# Ba đạo luật

những hành vi khác sẽ xử lý bằng biện pháp kỷ luật hành chính. Vì thế trong điều luật có những hành vi cấu thành tội phạm và một số hành vi khác. Đó là đưa hối lộ, môi giới hối lộ được thực hiện bởi người có chức vụ quyền hạn để giải quyết công việc của cơ quan, tổ chức, đơn vị hoặc địa phương vì vụ lợi; lợi dụng chức vụ, quyền hạn sử dụng trái phép tài sản của Nhà nước vì vụ lợi; những nhiều vì vụ lợi; không thực hiện nhiệm vụ, công vụ vì vụ lợi; lợi dụng chức vụ quyền hạn để bao che cho người có hành vi vi phạm pháp luật vì vụ lợi; cản trở can thiệp trái pháp luật vào việc kiểm tra, thanh tra, kiểm toán, điều tra, truy tố, xét xử, thi hành án vì vụ lợi.

Một vấn đề quan trọng khác là thành lập Ban chỉ đạo phòng chống tham nhũng. Để công tác này có hiệu quả thì phải đề cao trách nhiệm mỗi đơn vị, cơ quan, tổ chức và người đứng đầu, nhưng cũng cần có cơ quan chỉ đạo chung là đầu mối phối hợp, đôn đốc trong phạm vi cả nước. Vấn đề tiếp theo là người đứng đầu Ban này. Có ý kiến nêu Tổng Bí thư, có đại biểu đề nghị Chủ tịch nước, trong dự thảo thì người đứng đầu Ban chỉ đạo phòng chống tham nhũng là Thủ tướng Chính phủ. Phát biểu về vấn đề này, Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Văn An đã dẫn giải rất thuyết phục: Điều 112 của Hiến pháp có ghi “nhiệm vụ của Chính phủ và quyền hạn của Chính phủ” trong này có 11 nhiệm vụ và quyền hạn. Nhiệm vụ và quyền hạn thứ bảy ghi “Tổ chức và lãnh đạo công tác kiểm kê, thống kê của Nhà nước, công tác thanh tra và kiểm tra Nhà nước chống quan liêu, tham nhũng trong bộ



KỶ HỌP THỨ 8 QUỐC HỘI KHOÁ XI THÔNG QUA:

# mới - vũ khí chống tham nhũng

Nghiêm Nhân



Đại biểu Nguyễn Văn Dũng phát biểu tại kỳ họp thứ 8, QH khoá XI

→ máy Nhà nước, công tác giải quyết khiếu nại, tố cáo của công dân". Như thế nhiệm vụ phòng, chống tham nhũng đã được Hiến pháp ghi là nhiệm vụ của Chính phủ mà Thủ tướng là người đứng đầu. Cho nên chúng ta có bản thì phải căn cứ vào Luật.

Có ý kiến không đúng, có ý kiến bảo Chính phủ tham nhũng rồi thì làm sao chống tham nhũng. Thế là hoàn toàn sai, Chính phủ đầu phải là tham nhũng, chỉ có những người trong bộ máy tham nhũng, đấy vẫn là việc của Chính phủ phải chống tham nhũng, mà Hiến pháp đã ghi. Cho nên, nếu ta phủ nhận việc này, thì mặc nhiên ta cho Chính phủ là tham nhũng, như thế ta phủ định cả Chính phủ này, tự chúng ta chặt tay chúng ta... Cho nên chúng tôi muốn nhấn mạnh ở đây, Thủ tướng Chính phủ phải là Tổng tư lệnh, còn Quốc hội là giám sát tối cao, Đảng là lãnh đạo cao nhất và duy nhất.

**Người đứng đầu phải chịu trách nhiệm về tình trạng lãng phí trong cơ quan, tổ chức do mình đứng đầu**

Luật Thực hành tiết kiệm chống lãng phí là một trong những đạo luật quan trọng, nhằm góp phần ngăn ngừa và đấu tranh chống tệ xa hoa, lãng phí đang diễn ra trong nhiều lĩnh vực hiện nay. Có ý kiến đại biểu Quốc hội cho rằng

cần bổ sung các chế tài, biện pháp cụ thể răn đe, vừa động viên mọi người thực hành tiết kiệm, chống lãng phí. Đặc biệt, bổ sung trách nhiệm của Chính phủ hướng dẫn thi hành Luật, quy định thực hành tiết kiệm, chống lãng phí trong từng lĩnh vực cụ thể (như chi tiếp khách, khánh tiết, lễ kỷ niệm, tổ chức lễ động thổ, lễ khởi công, khánh thành công trình xây dựng; quản lý, sử dụng trụ sở làm việc...). UBTVQH nhận thấy, các ý kiến này là xác đáng nên đã ghi nhận và được thông qua.

Để luật có tính khả thi cao, ngoài xây dựng Chương trình hành động chống lãng phí, Chính phủ có trách nhiệm ban hành Nghị định quy định chi tiết thi hành Luật; Nghị định cụ thể hoá về bồi thường thiệt hại, xử lý kỷ luật và xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực thực hành tiết kiệm, chống lãng phí...

Có ý kiến đề nghị bổ sung trách nhiệm người đứng đầu cơ quan, tổ chức trong việc gương mẫu thực hành tiết kiệm, chống lãng phí đối với tài sản, ngân sách được giao quản lý và sử dụng; trách nhiệm trực tiếp và liên đới của người đứng đầu... ý kiến này đã được đưa vào luật. Trong đó quy định: "người đứng đầu phải gương mẫu thực hành tiết kiệm, chống lãng phí và chịu trách nhiệm về tình trạng lãng phí trong cơ quan, tổ chức do mình đứng đầu".

Về trách nhiệm trực tiếp và liên đới,

UBTVQH đề nghị để Nghị định hướng dẫn thi hành Luật thực hành tiết kiệm, chống lãng phí quy định. Ngay sau khi Quốc hội thông qua luật này, Chính phủ sẽ chỉ đạo việc xây dựng Chương trình hành động thực hành tiết kiệm, chống lãng phí ở các ngành, các cấp...

## Luật đấu thầu- tăng cường tính công khai, minh bạch

Việc ban hành Luật Đấu thầu nhằm tạo ra sự thống nhất trong quy định đối với việc chi tiêu, sử dụng vốn nhà nước, nhằm giảm thiểu sự thất thoát, lãng phí diễn ra hiện nay. Luật đã tránh lạm dụng hình thức đấu thầu, đấu thầu khép kín, tăng cường tính công khai, minh bạch trong đấu thầu, đồng thời phù hợp với tiến trình hội nhập các tổ chức kinh tế khu vực và quốc tế. Luật Đấu thầu có quy định về hình thức chọn nhà thầu, trình tự đấu thầu, huỷ đấu thầu và loại bỏ hồ sơ dự thầu; các vấn đề về hợp đồng; quyền, nghĩa vụ của các bên trong đấu thầu; quản lý hoạt động đấu thầu.

Trong khi thảo luận có một số đại biểu không đồng tình với dự thảo quy định dự án có vốn nhà nước từ 30% trở lên. Một số ý kiến đề nghị, quy định tỷ lệ này khác nhau theo mức khác nhau của tổng mức đầu tư của dự án. VD: Dưới 10 tỷ thì 30%, dưới 100 tỷ thì 20% và trên mức 100 tỷ thì 10%... Nhưng theo UBTVQH, quy định dự án vốn nhà nước 30% theo phạm vi điều chỉnh của Luật đấu thầu là hợp lý. Hiện nay, với các dự án liên doanh thì góp vốn của Nhà nước Việt Nam thông thường là 30% (chủ yếu góp vốn là quyền sử dụng đất) nếu quy định ở mức thấp hơn 20% hay 10% sẽ hạn chế sự hấp dẫn của các nhà đầu tư nước ngoài hoặc các thành phần kinh tế khác ngoài Nhà nước.

Nếu người đầu tư góp vốn 30% "đời" giữ quyền quyết định đối với các đối tác có góp vốn 70% là không hợp lý vì vậy cần xem xét cả 2 phía. Nếu quy định chặt chẽ về tỷ lệ sẽ ảnh hưởng tới thu hút đầu tư. Không phải cứ dự án có góp vốn của Nhà nước dưới 30% thì sẽ bị thất thoát vốn nếu không áp dụng Luật đấu thầu. Vì thế quy định này đã được Quốc hội thông qua. ■